

der ikke hist og her paa de Omraader kunde spares noget. Der kunde maaske være Anledning til at slaa en Krykke væk hist og her. Og se op til de højere Lag i Samfundet, se f. Eks. paa Finansloven de ekstraordinære Understøttelser til en Række Mænd og Kvinder, som paa en eller anden Maade siges at have gjort sig fortjente. Men har en Daglejer eller en Haandværkssvend, der i et langt Liv har arbejdet og forsørget sin Familie og sig selv, da ikke gjort sig fortjent til Understøttelse, naar de paa Grund af slettede Samfundsforhold, Indtræden af Krisetilstand, ikke ere i Stand til at skaffe sig det nødvendige? Det forekommer mig lidet rigtigt at begynde med at slaa Krykkerne bort fra dem, der daarligst kunne undvære dem, paa en Tid, hvor de ere svage, fremfor at vende sig derhen, hvor der vistnok var adskillige Tusinder at spare, hvis man vilde det, hos dem, der fremdeles gaa med Samfundsunderstøttelse som Krykker og fremdeles nyde disse uden at blues og uden at føle sig generede af, at det offentlige maa bidrage til deres Underhold eller til deres Virksomheds Opkomst o. s. v.

Det ærede Medlem kunde passende ogsaa kaste Blikket paa Omraader, hvor det maaske virkelig var muligt at skaffe Arbejde. Se ud paa de store Jordegodser, som det ærede Medlem i alt Fald til Dato har været med til at holde Haanden over, de adelige Frøkenklostre, Vallø og Vemmetofte. Hvorfor i Alverden inddrager man ikke dem? Hvorfor skulle de ligge hen Aar efter Aar og udnyttes af ganske faa adelige Personer, der sikkert ikke have gjort saa megen Nytte som de 20,000 Arbejdere, der i Øjeblikket gaa arbejdsløse i vort Land? Hvorfor vender det ærede Medlem sig ikke mod de Krykkedansere, der findes i de øvre Lag af Samfundet, fremfor at vende sig mod de fattige, de svage, de arbejdsløse, som af det offentlige faa en Understøttelse, der er kummerlig i Sammenligning med, hvad man byder de store.

Det ærede Medlem vilde saa ogsaa gerne tale om Misbrug af Arbejdsløshedskasserne og nævnde specielt Bogtrykkerfagets Arbejdsløshedskasse, hvor tre Maskinsættere, som jeg tror, han sagde, havde 70 Øre i Timeløn og en Dag fandt paa at nedlægge Arbejdet, og saa var der en, der var saa formastelig at sige til dem, at de godt kunde faa Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen. Nu kunde der være noget i det Angreb, hvis Kassen virkelig havde

udbetalt Understøttelse til de tre Maskinsættere. Men det, der foreligger, er, at tre Maskinsættere ganske vist et Sted havde nedlagt Arbejdet eller, rettere sagt, opsagt deres Pladser, for øvrigt slet ikke, fordi de vare misfornøjede med de 70 Øre, men af Grunde, som det ærede Medlem naturligvis ikke behøver at kende, og som ogsaa kunne være ligegyldige. Saa har en af dem i Forbigaaende spurgt et Medlem af Arbejdsløshedskassens Ledelse: Kunne vi faa Understøttelse, hvis vi opsigte vore Pladser? Og Manden, der ikke nærmere har undersøgt Spørgsmaalet eller taget sig videre af det, svarede saa: Ja, det antager jeg. Paa dette bygger man et Angreb paa Arbejdsløshedskassen med lange Erklæringer i Bladene. Kassen har ikke udbetalt en eneste Øre i Understøttelse til nogen af de tre, og det er heller ikke sket i andre Tilfælde, saa vidt det til Dato er kommet frem. Noget løst Sladder paa en Trappegang, hvor en eller anden har spurgt en Kollega, om han kunde faa Understøttelse, naar han blev arbejdsløs, synes mig dog for lidt at bygge et Angreb paa. Og hvis det ærede Medlem havde fulgt de Artikler, der have været fremme i Bladene om Sagen, bl. a. læst en Artikel af den ærede Arbejdsløshedskasseinspektør, kunde han have set, at saaledes var Forholdet; der er ikke af Arbejdsløshedskassen givet Understøttelse til nogen af de tre paagældende Arbejdere, og jeg synes derfor, at Grunden til Klage i saa Henseende ganske er falden bort.

Jeg skal saa sige et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), som begyndte med at sige, at han ikke, hvad jeg havde fremhævet forleden, mente at være i Uoverensstemmelse med sin Forgænger i 4de Kreds, men at selv om det var Tilfældet, heller ikke følte sig forpligtet til at være enig med Professor Birck. Det er naturligvis rigtigt, det er det ærede Medlem ikke forpligtet til, men jeg har ment, at da det ærede Medlem tilhørte det samme Parti, og det her drejer sig om en Sag, som Højre ved adskillige Lejligheder praler af at have en Del af Æren for, Arbejdsløshedskassernes Rejsning o. s. v., var der vel nogen Grund til at henvise til, at nu var der kommet en Repræsentant for 4de Kreds, som angreb disse Arbejdsløshedskassers Virksomhed, medens den tidligere Repræsentant anerkendte denne. Det ærede Medlem mente, at det Lovforslag, som tilsigter at yde fortsat Hjælp til dem, som have ophørt at faa Hjælp af